

ע"פ 60874/12/16 - ראמי קאשור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 60874-12-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

ראמי קאשור (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עומייר

המערער

נגד

משיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 20.11.16
בת"פ 21257-04-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהתפרצות לבית עסק, וגניבה, ונדון ל - 16 חודשי מאסר בפועל, הופעלו שני מאסרים מותנים מתיקים אחרים בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר בפועל שהוטל, ועל כן המערער ירצה עונש כולל של 28 חודשי מאסר. כמו כן, הוטלו שני מאסרים על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 13.3.16 בסמוך לשעה 05:15 התפרץ המערער למסעדה בירושלים, לאחר ששבר את חלון המסעדה באמצעות אבן ונכנס פנימה. לאחר מכן שבר המערער את מגירת הקופה, גנב את הקופה ועזב את המקום.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקל בעונשו של המערער, לנכות את ימי מעצרו, לחפוף את המאסרים המותנים ולבטל את הפיצוי. לטענתו, העונש שהוטל על המערער הינו חמור ביותר ובלתי סביר ביחס לעבירה בה הורשע. כמו כן, תקופת המאסר בפועל שהוטלה על המערער חורגת מהענישה הנהוגה בפסיקה אף במקרים חמורים יותר. הסנגור טוען כי יש

להתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, שהינו אדם צעיר, רווק, בן למשפחה קשת יום, בודד, סובל מהתמכרות ונעדר גורם תמיכה, ללא מסגרת תעסוקתית יציבה, ועד למעצרו היה דר רחוב. נטען כי המערער מבקש להשתקם, ולא יכולה להיות מחלוקת כי כניסותיו ויציאותיו של המערער ממאסר לא סייעו לשיקומו, באופן שכעת נדרשת התערבות טיפולית. בהקשר זה נטען כי בית משפט קמא שגה בכך שלא נעתר לבקשת ההגנה לקבל תסקיר משירות המבחן, בו יבחן האפיק השיקומי בעניינו של המערער, ובכך נחסמה דרכו של המערער לזכות בהליך שיקומי. עוד נטען כי נסיבות האירוע אינן מעידות על תחכום, תכנון מוקדם, הצטיידות, רמה גבוהה של תעוזה, המערער פעל לבד, על רקע מצבו והתמכרותו, בשעת לילה, מבלי לכסות את פניו או ידיו, מגירת הקופה היתה ריקה מתוכן והוא לא הותיר אחריו הרס או אי סדר מוחלט. עוד נטען כי יש לנכות מתקופת המאסר הכוללת את תקופת מעצרו של המערער מיום 9.4.16 ועד ליום 20.11.16, מעל שבעה חודשים. נטען כי בית משפט קמא הכביד עם המערער בכל המישורים, הטיל עליו את התקופה המרבית שנתבקשה על ידי המשיבה, הטיל עליו רכיב פיצויים מבלי שנתבקש על ידי המשיבה, לא נעתר לבקשה לקבל תסקיר שירות המבחן, ולפיכך, לכל הפחות, כך נטען, היה עליו לנכות את ימי מעצרו של המערער. באשר לרכיב הפיצוי למתלונן, ההגנה עותרת לבטלו מהנימוקים הבאים: המשיבה בחרה במודע שלא לבקש להשית רכיב זה על המערער; רכיב זה אינו נסמך על ראיות לענין הנזק; לא ניתנה הזדמנות להגנה לטעון כנגד רכיב זה; החלטת בית משפט קמא לא נומקה ולא הובהר מדוע אין להסתפק בעונשים להם עתרה המאשימה; מידת הפגיעה הרבה במערער הסובל מרקע סוציו-אקונומי קשה ורודף אחר פת לחמו. עוד הודגש כי יש להושיט למערער יד מסייעת ולא להזניחו בין כותלי בית הסוהר כאשר כיום אינו זוכה לשיקום במסגרת מאסרו על אף תפקודו הראוי. על כן יש לקבוע כי מאסרו יחל מיום מעצרו, לקצר התקופה ולבטל הפיצוי ואף להזמין תסקיר המאפשר שילובו בהליך שיקומי - טיפולי.

המשיבה הסכימה לכך שיש לנכות את ימי המעצר מתקופת המאסר. באשר לעונש, נטען כי העונש שהוטל על המערער הוא מידתי והוא זכה להקלה בדמות חפיפת המאסרים המותנים. אמנם פן השיקום הוא רכיב אותו יש להביא בחשבון, אולם המערער ביצע את העבירה כחודש לאחר שחרורו ממאסר, על אף המאסרים המותנים ועל רקע עברו הפלילי המכביד העולה מגיליון הרישום הפלילי. וכן, בית משפט אינו מחויב להזמין תסקיר, והמערער יכול להתחיל בהליך השיקומי בכלא. בית משפט קמא הביא במסגרת שיקוליו גם את החברה ובמיוחד נוכח עברו של המערער. עונשו מידתי ויש לדחות הערעור.

דין

4. המערער יליד 1985.

לזכות המערער עומדות החרטה וקבלת האחריות על מעשיו שהביע בשלב הטיעונים לעונש. כמו כן, יש להתחשב לקולה במצבו האישי והכלכלי, עליו עמד הסנגור, ולהתחשב לקולה, במידת מה, בהיקפו הנמוך יחסית של הנזק שנגרם. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע, עליה עמד בית משפט קמא בגזר דינו, אשר פוגעת, בין היתר, בבעל העסק ובציבור, וכוללת בחובה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה. כמו כן, לחובת המערער עבר פלילי עשיר, הכולל עבירות רכוש ואלימות, בכללן, התפרצות בצוותא עם אחרים לבית קפה בדרך של שבירת החלון באמצעות אבן וגניבת קופות הכסף שהיו בו, בדומה למקרה שלפנינו, ובמהלך אותה פריצה תקפו הפורצים עובד של בית הקפה שנקלע למקום. בגין הרשעותיו ריצה המערער תקופות מאסר ארוכות והוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי מרתיעים, שבהמשך אף הופעלו, אך לא היה במכלול זה כדי להרתיעו מלשוב לבצע עבירות רכוש. כך גם בעניינו, עת ביצע המערער את העבירה דנן, זמן קצר לאחר ששחרר ממאסר, שכלל גם הפעלת עונש מאסר מותנה, ובעת שהיה תלוי ועומד מעל ראשו מאסר מותנה נוסף. לאור עברו המכביד והעדר המורא מהחוק אותו הפגין המערער, החלטתו

של בית משפט קמא להותיר את האפיק השיקומי, ובכלל זה הליך גמילה מסמים, לבדיקה ולמימוש במסגרת מאסרו של המערער הנה סבירה. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם למעט הקביעה לפיה תקופת המאסר הכוללת שהוטלה על הנאשם תכלול גם את תקופת מעצרו.

באשר לחיובו של המערער בפיצוי למתלונן: מדובר ברכיב עונשי שלא נתבקש על ידי המאשימה בשלב הטיעונים לעונש. הכלל הוא כי הערכאה הדיונית מוסמכת להטיל עונש שלא נתבקש על ידי המאשימה, לאחר שנתנה לצדדים הזדמנות להתייחס לכך, תוך הנמקה בגזר הדין מדוע בחרה בעונש זה, ובפרט, עליה להבהיר מדוע אין לשיטתה די בעונשים שנתבקשו על ידי המאשימה (ר': עפ 5733/13 **דניאל מעוז נ' מדינת ישראל** (2016)). במקרה דנן, כאמור, המאשימה לא טענה לעונש זה בשלב הטיעונים לעונש, ובהתאם, ההגנה לא נדרשה לכך בטיעוניה, למעט בקשתה להתחשב במצבו הכלכלי הרע של המערער. עם זאת, בית משפט קמא היה ער לכך בשלב גזירת הדין שהמאשימה לא עתרה לרכיב עונשי זה, התייחס לכך, ונימק זאת בהיות הפיצוי "**מתבקש בנסיבות הענין ואין המאשימה רשאית למחול עליו**". בנוסף, לערכאת הערעור, כמו גם לערכאה הדיונית, שיקול דעת רחב והיא רשאית להחליט, בהתאם למקרה שלפניה, האם להתערב בעונש או להותירו על כנו (ר': ע"פ 5733/13, **לעיל**). בעניין זה, לא נמצא פגם בהחלטת בית משפט קמא גם בשאלת הפיצוי.

התוצאה, על כן, שהערעור מתקבל אך לענין זה שתקופת מאסרו של המערער תימנה החל מיום מעצרו.

ניתן היום, יח בסיון תשע"ז, 12 ביוני 2017, בהעדר.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד